

Київський університет імені Бориса Грінченка

ПРОГРАМА

фахового випробування з італійської філології

Галузь знань: 03 Гуманітарні науки
Спеціальність: 035 Філологія (спеціалізація: італійська мова і література)
ОР: „Магістр”
На базі: ОКР „Бакалавр”

ПОГОДЖЕНО

Проректор з науково-методичної та навчальної роботи

О.Б. Жильцов

РОЗГЛЯНУТО І ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні кафедри романської філології та порівняльно-типологічного мовознавства
протокол № 4 від 11 02 2016 р.

Завідувач кафедри Р.К. Махачашвілі

Київ 2016

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Фахове випробування з італійської філології проводиться в усній формі індивідуально для кожного абітурієнта, його хід фіксується та результати записуються у протоколі. Спілкування під час випробування проводиться італійською мовою.

Лінгвістична підготовка філологів в університеті включає мовний і мовленнєвий компоненти, що розглядаються як взаємопов'язані і взаємообумовлені аспекти іншомовної комунікації. Під час фахового випробування перевіряється рівень оволодіння мовною (лінгвістичною) і мовленнєвою (комунікативною) компетенціями абітурієнта.

Відповідно чітко виокремлюються дві позиції – *знання мови* як системи (тобто про мову), мовних одиниць та їх функцій в іншомовній комунікації, та *володіння мовою* як здатність спілкування, вираження думки та уміння здійснювати усі види мовленнєвої діяльності.

Враховуючи особливості філологічної підготовки в університеті, фахове випробування до магістратури ґрунтується на теоретичній та практичній попередніх складових і передбачає визначення у вступників достатньо високого рівня лінгвістичних знань, сформованості мовних навичок, практичного володіння усним і писемним мовленням (на рівні C1 за шкалою Ради Європи), що засвідчує готовність вступників до здобуття освітнього рівня „Магістр”.

ВИМОГИ ДО ЗНАНЬ, УМІНЬ І НАВИЧОК

Особи, які вступають до магістратури, повинні володіти комплексом іншомовних знань, умінь і навичок, необхідних для навчання за обраним напрямом та проведення магістерського дослідження.

Під час фахового випробування з італійської філології вступники повинні продемонструвати:

- вільне володіння італійською мовою, уміння розкривати суть поставленої проблеми, вільно і спонтанно виражати думки засобами іноземної мови;
- вміння аналізувати та інтерпретувати лінгвістичні явища і факти;
- уміння висловлюватися з необхідним ступенем тематичної складності і деталізованості, демонструючи вільне володіння прийомами структурної побудови тексту, засобами зв'язності та цілісності;

- гнучке використання італійської мови в контексті проблемно-комунікативної ситуації навчально-академічного та професійного характеру;
- багатий лексичний запас іспанської мови, вільне використання лексики та філологічної термінології, сформованість граматичної компетенції.

Перевірка знань з іспанської філології ґрунтується на змісті базових теоретичних дисциплін, які вивчаються студентами освітньо-кваліфікаційного рівня „бакалавр”, зокрема фонетика, граматики, лексикологія та стилістика італійської мови, основи теорії перекладу та міжкультурної комунікації, основи літературного аналізу, лінгвістичного аналізу тексту.

Фонетика італійської мови

- Особливості артикуляції та функціонування приголосних.
- Особливості артикуляції та функціонування голосних.
- Складоподіл слова.
- Наголос у слові, фразі та реченні.
- Просодична система. Інтонація.

Граматики італійської мови

1. *Системний та структурний підходи до вивчення мови:* поняття системи та структури, рівні мови, одиниці мови, поняття міжрівневого ізоморфізму, план змісту та план вираження мовних одиниць.
2. *Граматичні категорії та їх реалізація:* граматична категорія як сукупна система виразу узагальненого граматичного значення, референційні та сигніфікативні граматичні категорії, опозиційна основа граматичної категорії, типи опозицій.
3. *Основні критерії виділення частин мови.* Різні підходи до визначення поняття "частина мови" в іспанській мові.
4. *Граматичні категорії іменника: категорії числа та відмінка:* формальні та функціональні ознаки категорії числа, проблема значення числа у різних підкласах іменників, теоретичні інтерпретації категорії відмінка в іспаністиці, проблема значення - синтетичного відмінкового формату.
5. *Граматичні категорії дієслова в іспанській мові: категорії часу, виду, стану:* проблема загальнопоняттєвої категорії часу та категоріальних дієслівних систем часу, абсолютні та відносні значення часових форм

дієслова, граматичний вид та лексичне значення дієслова, визначення категорії стану, проблема середніх станових значень дієслова.

Лексикологія італійської мови

1. *Етимологічний склад* іспанської мови: корінні слова; слова іншомовного походження; кельтські та скандинавські запозичення.
2. *Типи запозичень у словниковому складі сучасної іспанської мови*: етимологічні дублети, гібриди; інтернаціональні слова.
3. *Словниковий склад як система*: традиційні лексикологічні угруповання; лексико-граматичні групи; неологізми; теорія семантичного поля.
4. *Синонімія/антонімія*: типи синонімів; джерела синонімії; полярність значення; морфологічна та семантична класифікація антонімів.
5. *Фразеологія*: різні підходи до класифікації фразеологічних одиниць: семантичний, функціональний, контекстуальний; місце фразеології в сучасній англійській мові.
5. *Інтернаціоналізація іспанської мови* – національно-регіональні та локальні варіанти, діалекти.

Стилістика італійської мови

1. Фонологічні виразні засоби та стилістичні прийоми сучасної іспанської мови, їх класифікація і характеристики.
2. Стилістичні прийоми синтаксису сучасної іспанської мови, їх класифікація і характеристики
3. Стилістична диференціація словникового складу сучасної іспанської мови: стилістичні функції нейтральних слів, слів високого та зниженого стилістичного тону.
4. Стилістична семасіологія – фігури якості, фігури кількості.
5. Фігури заміщення:
 - метонімічна група виразних засобів;
 - метафорична група виразних засобів;
 - каламбур, зевгма, іронія.
6. Текст і його основні параметри – дискретність, інтеграція та інформація. Функціональні стилі та підходи до типології текстів. Науковий стиль. Публіцистичний стиль. Художній стиль.

Повний перелік питань усіх екзаменаційних білетів містить таке співвідношення теоретичних питань: фонетика – 15%, граматики – 15%, лексикологія – 15%, стилістика – 15%.

Відповідь на питання включає визначення основних термінів, їх пояснення та підкріплення відповідними прикладами. Зайва інформація, що не є відповіддю на питання, не впливає на якість відповіді і не включається до оцінки.

СТРУКТУРА ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ З ІТАЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Програма фахового випробування з італійської філології передбачає визначення рівня теоретичних мовних знань, умінь і навичок, вміння визначати мовні явища, здійснювати їхній лінгвістичний аналіз, коректно інтерпретувати їх з урахуванням особливостей мовної системи італійської мови. Вступник повинен сформулювати основну ідею, розкрити суть поставленої проблеми, описати основні підходи, класифікації, принципи і підходи до визначення і вивчення вказаного мовного явища. Оцінюється вміння висловлюватися з необхідним ступенем тематичної складності, вільне володіння прийомами структурної побудови тексту, засобами зв'язності та цілісності, грамотне вживання термінології, гнучке використання лексико-граматичного матеріалу.

Фахове випробування з італійської філології відбувається на основі завдання, яке абітурієнт отримує на окремій картці з номером. **Картка містить одне завдання**, формулювання якого є конкретним. Під час відповіді на **завдання** абітурієнт повинен дати **детальне роз'яснення** усіх термінів і понять, які вказані на картці та підкріпити власну відповідь адекватними прикладами та ілюстраціями мовного явища у необхідних контекстах.

Екзаменаційна комісія фіксує помилки й неточності у відповіді абітурієнта та заносить їх до протоколу відповіді. Після закінчення відповіді **екзаменатори задають питання** з поставленої проблематики. Питання комісії можуть бути спрямовані на уточнення, поширення, деталізацію та ілюстрацію того лінгвістичного явища, яке вказане у картці абітурієнта і/або спричинене його висловлюваннями.

Процедура фахового випробовування

Фахове випробовування відбувається індивідуально з кожним абітурієнтом та триває не більше 20 хвилин (на одну особу). Для підготовки до відповіді абітурієнт має 10 хвилин. Одночасно в аудиторії, де проходить випробовування, може знаходитися не більш двох абітурієнтів.

Абітурієнт заходить в аудиторію, де відбувається випробовування, залишивши власні речі (верхній одяг, сумку, парасольку, тощо) у гардеробі або на окремому місці. Там само знаходяться будь-які пристрої та носії інформації (під час іспиту вони залишаються вимкненими). При собі абітурієнт має ручку з синім або чорним чорнилом.

Комісія надає абітурієнту білет та листок для нотаток, які повертаються до комісії після відповіді. Листок для відповідей використовується на власний розсуд абітурієнта.

Під час підготовки до відповіді не можна користуватися сторонніми джерелами інформації.

Під час відповіді абітурієнт спілкується з членами комісії, відповідає на додаткові питання та залишає листок підготовки.

Комісія не висловлює оціночних суджень під час відповіді, не надає правильних відповідей і не коригує відповідь абітурієнта. Комісія нотує усі помилки та зауваження в індивідуальний протокол. Оцінка за іспит виставляється колегіально на основі заповнених протоколів, як середнє арифметичне з округленням на користь абітурієнта.

Зразок завдання № 1

Descriva il sostantivo come una parte del discorso. Indichi le classi grammaticalmente rilevanti dei nomi in Italiano. Dica delle proprietà morfologiche, sintattiche e semantiche dei nomi di Italiano.

Під час оцінювання комісія враховує загальну мовленнєву компетенцію абітурієнта, комунікативні навички та вміння спілкуватися іноземною мовою. Оцінка містить два компоненти – зміст і форму. **Зміст** включає правильність визначень, пояснень і прикладів до заданого явища, **форма** включає показники грамотності (лексика, граматика, наголоси, інтонація).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Відповідність рейтингових балів та національної шкали оцінювання визначається наступною системою оцінювання академічних знань і вмінь:

Кількість балів (max – 100)	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Критерії
90 – 100	«Відмінно»	A	Виставляється за глибокі знання навчального матеріалу, вміння аналізувати явища, які вивчаються, вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач.
82 – 89	«Дуже добре»	B	Виставляється за ґрунтовні знання навчального матеріалу, з неточностями в застосовуванні теоретичних положень під час розв'язування практичних задач.
75 – 81	«Добре»	C	Виставляється за міцні знання навчального матеріалу, які, однак, містять певні несуттєві неточності; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач.
69 – 74	«Задовільно»	D	Виставляється за посередні знання навчального матеріалу, слабе застосування теоретичних положень при розв'язанні практичних задач.
60 – 68		E	Виставляється за слабкі знання навчального матеріалу, неточні відповіді, за слабе застосування теоретичних положень при розв'язанні практичних задач.
1 – 59	«Незадовільно»	FX	Виставляється за незнання основних фундаментальних положень, істотні

			помилки у відповідях на запитання, невміння орієнтуватися під час розв'язання практичних задач.
--	--	--	---

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

1. Грейзбард Л.И. Основы итальянского языка. М.: Издательство «Филология», 1998. – 352 с.
2. Алисова Т.Б., Репина Т.А., Таривердиева М.А. Введение в романскую филологию. – 3-е изд., испр. и доп. – М.: Высш. шк., 2007. – 453 с.
3. Богородицкий В.А. Введение в изучение современных романских и германских языков. – 3-е изд. – М., 2003.
4. Бурсье Э. Основы романского языкознания/ Пер. С фр. – 2-е изд. – М., 2004.
5. Вступ до мовознавства: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. — К.: Видавничий центр "Академія", 2001. — 368 с. (Альма-матер).
6. Зубова Т.Е., Кистанова Л.Ф., Чапля А.И. Введение в романскую филологию. – Минск, 1983.
7. Йордан Й. Романское языкознание. Историческое развитие, течения, методы/ Пер. с рум. – М., 1971.
8. Корлэтяну Н.Г. Исследование народной латини и ее отношение с романскими языками. – М., 1974.
9. Сергиевский М.В. Введение в романское языкознание. – 2-е изд. – М., 1954.
10. Степанов Г.В. Типология языковых состояний в странах романской речи. – М., 1976.
11. Chichiu` Angelo, Minciarelli Fausto, Silvestrini Marcello IN ITALIANO Grammatica italiana per stranieri. Corso multimediale di lingua e civiltà a livello elementare e avanzato. – Perugia: Edizioni Guerra, 1990. – p.556

Додаткова література

1. Магушинець І.І. La questione della lingua (Посібник з теоретичної граматики італійські мови). –К. –2005.
2. Магушинець І.І. Lingua, linguaggio, stile, metrica(Посібник з теоретичних та практичних курсів спеціальності«Італійська мова і літератури»). –К. –2008.
3. Пономаренко О.В. Фонетика італійської мови. –Київ: ВПЦ Київський університет, 2003. –76 с.
4. Щекина. Итальянский язык: устный перевод. –М.: Наука, 1986. –230с.
5. Bruni Francesco, Fornasiero Serena, Tamiozzo Goldmann Silvana.Manuale di scrittura professionale (dal curriculum vitae ai documenti aziendali). –Bologna: Zanichelli.–2005. –208 p.
6. Di Maurizio Dardano e Pietro Trifone. La nuova grammatica della lingua italiana. –Bologna: Zanichelli –1997.
7. Di Maurizio Dardano e Pietro Trifone. Grammatica italiana con nozioni di linguistica. –Terza edizione. –Bologna:Zanichelli. –1995.
8. Janfrancesco E. Parla e scrivi. –Firenze, 1990.
9. KaterinKaterinov. Lalinguaitalianaperstranieri. – Perugia: Edizioni Guerra, 1985. –510 p.
- 10.KaterinovK., Boriosi Katerinov M.C. La lingua italiana. - Perugia: Edizioni Guerra, 1985. –510p.
- 11.LidinaI. L'italianoavanzato. -М.: Высшая школа, 1980.
- 12.Ромаренко О. Фонетика теорика d'italiano. – Київ: ВПЦ Київський університет, 2006. –420 с.
- 13.Ромаренко О. Фонетика pratica della lingua italiana. – Київ: ВПЦ Київський університет, 2006. –220 с.